

σθαι· τῶν τε περὶ τῆς τῶν πάντων φύσεως μεριμνώντων τοῖς μὲν δοκεῖν ἐν μόνον τὸ ὄν εἶναι, τοῖς δὲ ἀπειρα τὸ πλῆθος· καὶ τοῖς μὲν αἰεὶ κινεῖσθαι πάντα, τοῖς δὲ ἔδεν ἂν ποτε κινήσθαι· καὶ τοῖς μὲν πάντα γίνεσθαι τε καὶ ἀπόλλυσθαι, τοῖς δὲ ἔτ' ἂν γενέσθαι ποτὲ ἔδεν, ἔτε ἀπολέσθαι. Ἐσκόπει δὲ περὶ αὐτῶν καὶ τὰδε· ἄρ', ὥσπερ οἱ τὰνθρώπεια μανθάροντες ἠγῶνται τῶν, ὅτι ἂν μάθωσιν, ἑαυτοῖς τε καὶ τῶν ἄλλων ὅτῳ ἂν βέλωνται, ποιήσιν, ἔτω καὶ οἱ τὰ θεῖα ζητῶντες νομίζωσιν, ἐπειδὴν γνῶσιν αἷς ἀνάγκαις ἕκαστα γίνεσθαι, ποιήσιν, ὅταν βέλωνται, καὶ ἀνέμους καὶ ὕδατα καὶ ὥρας καὶ ὅτῳ ἂν ἄλλοι κινῶνται τῶν τοιούτων; ἢ τοιοῦτο μὲν ἔδεν ἔδ' ἐλπίζωσιν, ἀρκεῖ δ' αὐτοῖς γνῶναι μόνον, ἢ τῶν τοιούτων ἕκαστα γίνεσθαι. Περὶ μὲν ἔν τῶν ταῦτα πραγματευομένων τοιαῦτα ἔλεγεν. αὐτὸς δὲ περὶ τῶν

emendatione foret opus, malle
καὶ τὰ τυχόντα θεῖα. Z. Atque
ita ex Flor. A rescripti.

ἐν μόνον τὸ ὄν εἶναι] Xenophanis et discipulorum sententia. Cic. Acad. IV, 37: Stanley Hist. Phil. p. 874. Ern.

κινεῖσθαι πάντα] Stob. et Euseb. πάντα κινεῖσθαι.

ἔδεν ἂν ποτε κινήσθαι] Zenonis Eleatae sententia, quae ex opinione de aeterna et necessaria quadam consecutione efficitur; ut Zeno caeteris philosophis longe acutius, quid ex quoque consequatur, viderit. Nam, si ab aeterno, nullo auctore, materia est; est profecto necessaria: si necessaria est, immutabilis quoque sit necesse est. Atqui, nisi plumbeissimus in physicis, concedamus necesse est, mutationis nullum genus in materia locum habere, nisi quam motus partium affert. Non ergo cadit in aeternam et necessariam materiam motus. Propterea ergo potius reprehendendus est Zeno, quod, cum intelligeret, quam absurda et sensibus repu-

gnantia e placito de aeternitate materiae consequerentur, maluit tamen ea defendere, quam aeternitatem materiae reiicere. En certissimum argumentum rationis humanae in rebus diuinis caecutientis, nisi eam lux diuina collustrat! Ern.

ἀπολέσθαι] Sententia Eleaticae scholae et Epicureae. Ern. Pro ἀπολεῖσθαι, quod est in edd. antiquioribus, MS. 2, Paris. 3 et utroque Vindob., recte ob antec. γενέσθαι Stephanus in ed. sec. ex Stob. et Eusebio recepit id, quod cum Welfio et Ern. edidimus.

§. 15. αὐτῶν] H. e. τῶν περὶ τῆς τῶν πάντων φύσεως μεριμνώντων.

τὰνθρώπεια] Euseb. τὰνθρώπινα.

τῶν ἄλλων ὅτῳ] Int. ἐκ. Potuisset quoque auctor eodem sensu scribere ὅτῳ ἂν ἄλλῳ, ut est infra.

ὅτῳ ἂν] Sic Eusebius omisso intermedio δὲ vulgari.

ἔδ' ἐλπίζ.] Paris. I omittit ἔδδ. recte, opinor.